

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

føje, at en hel Række af de Sager, hvor det vil være rimeligt at give Dispensation, stammer fra Egne, hvor Ejendomsskylden staar alt for lavt i Forhold til andre Egenes Ejendomsskyld, og hvor Ejendomsskylden ikke staar i samme Forhold til Kreditforeningslaanet som Ejendomsskylden i den øvrige Del af Landet. Det betyder naturligvis, at naar vi nu staar og skal have en almindelig Omvurdering af Ejendomsskyld, vil det være rimeligt at udsætte disse Sager, der hidrører netop fra disse Egne, indtil man ser, om den nye Ejendomsskyldvurdering vil give et mere rimeligt Forhold imellem Ejendomsskyld og Kreditforeningslaan. Det er Grunden til, at Sager fra denne Del af Landet har ligget længere end andre Sager, og jeg synes, det er rimeligt og naturligt, at man venter, indtil man ser, hvad Omvurderingen kommer til at betyde.

Det ærede Medlem Hr. Hasle rettede den Henstilling til mig og til det Udvalg, der formentlig skal arbejde videre med Sagen, om ikke Fredningstidens Forlængelse kunde blive begrænset. Det er et Forhold, jeg er meget villig til at forhandle om, hvis der kan findes en forsvarlig Form for en saadan Begrænsning.

Til det ærede Medlem Hr. Duborg vil jeg gerne sige, at jeg har aldrig sagt, at Landbrugets Kaar var gode for Øjeblikket. Tværtimod, jeg har sagt, at saadan som Landbrugets Afsætningsvilkkaar er i Øjeblikket og har været i de sidste 4—5 Aar, vil det være meget vanskeligt overhovedet at tænke sig, at man ved Ordninger gennemført her paa Rigsdagen skulde kunne skabe Landbruget, et Eksporterhverv, nogenlunde gode Kaar. Det er det, jeg har sagt. Naar saa det ærede Medlem Hr. Duborg siger, at han ikke har givet Regeringen Skylden for de daarlige Forhold i Landbruget, saa vil jeg gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa hans egne Udtalelser i Gaar, de findes Sp. 2783, hvor der staar — med Formandens Tilladelse skal jeg citere et Par Linier:—

„Det er Regeringens store Fejl, at den har skabt det Problem, der er opstaaet, og vi kan næsten sige, stadig skærper Modsætningsforholdet mellem Landbrug og Industri. Det er den Politik, Regeringen har ført, der har skabt dette Modsætningsforhold.“

Ingen, der læser eller hører denne Udtalelse, kan opfatte den paa anden Maade, end at det ærede Medlem giver Regeringen Skylden for, at Landbruget er kommet ud i den Misère. Det er det, der er urigtigt, og det

er det, det ærede Medlem heller ikke i Dag vil fastholde, idet han sagde, at naturligvis er Vanskelighederne kommet udefra, fordi man ude i de store Lande har ført en Politik, der har gjort det saa vanskeligt for os at faa Afsætning for vore Landbrugsvarer. Naar det ærede Medlem nu over for mig vil sige, at det er en hasarderet Paastand af mig, naar jeg har udtalt, at den Politik, Regeringen har ført i de 4—5 Aar, siden Krisen indtraadte, har bidraget til at bedre Vilkaarene for Landbruget meget betydeligt, saa maa jeg fastholde, at denne Udtalelse er rigtig. Hvis denne Politik ikke var ført, saa vilde Landbruget naturligvis ikke have faaet den Fremgang, det har faaet.

Men jeg skal sætte Spørgsmaalet klart og kort op. Tør det ærede Medlem Hr. Duborg da paastaa, at Landbrugets Kaar vilde have opnaaet den samme Forbedring, dersom man havde fortsat med den frie, men planløse Produktion og Omsætning? Tør det ærede Medlem paastaa, at de Handelsaftaler, Forbud mod Indførsel af Landbrugsprodukter, den Monopolpolitik, der er ført, og som det ærede Medlem selv paa et enkelt Omraade har opgjort til 300 Mill. Kr.s Værdi for Landbruget, ingen Værdi har haft, ingen Fordel har været for Landbruget, ikke har betydet, at Landbruget herigennem har faaet Del i Prisstigningen? Tør det ærede Medlem, hvis han tager det Standpunkt at svare benægtende paa disse Spørgsmaal, da foreslaa, at man ophæver de Foranstaltninger, som her i ganske faa Ord er nævnt, og som utvivlsomt har skabt den forbedrede Tilstand for Landbruget, uden at jeg dog skal sige, at de Kaar, vi nu lever under, er saa gode, som de burde være? Tør han det?

Det ærede Medlem kom igen tilbage til sine Udtalelser om Lettelse for Landbruget gennem Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Det er i Virkeligheden det eneste af Betydning, som det ærede Medlem kan anvise i Stedet for hele den Politik, Regeringen er gaaet ind for, og jeg vil da gerne spørge det ærede Medlem endnu en Gang: Naar en saadan Nedsættelse er saa betydningsfuld, hvorfor gennemførte Venstre og de Konserverative da ikke denne Nedsættelse i 1928—29, da de havde Flertallet, og hvorfor overlægger Landmændene, som har Flertallet i de fleste Landkommuner, da ikke Ejendomsskatterne til personlige Skatter, dersom det har saa stor Betydning? $\frac{2}{3}$ af samtlige Landbrugets Ejendomsskatter betales jo netop i Form af Kommuneskatter.

Naar det ærede Medlem Hr. Fibiger